

ще полѣчи отъ бога неизреченна слава и честь на оный свѣтъ: защото праведниците ще просвѣтнатъ тамо като сазнце. Каквото дѣла Христосъ: гдѣто вѣдѣ азъ, тамо ще вѣдѣтъ и праведните, и пакъ дѣла: прїидите благословени отца моего наследуйте уготовано вамъ царство отъ сложеніе міра. Воистиннѣ праведниците вѣчно живѣтъ и тѣхната памать е безкрайна, такъизи человекъци на този свѣтъ живѣтъ по вожиа законъ, а на оный свѣтъ отиватъ тамо гдѣто сѣди Христосъ отдѣснѣтъ стржиа на бога отца, гдѣто предстоатъ ангелите, мѣчениците, пророците, постници, Иерарсите и великій Атанасій, когото днесъ празнуваме. Тамо ще отидиме и нїи подиръ смертѣтъ си, но не синца, а само които са живѣли праведно и добродѣтелно, а които са живѣли въ мръсны грѣхове беззаконно, тѣ ще отидѣтъ на вѣчно мѣченіе.

За тѣй и нїи, понеже сме человекъци слаби носиме тѣло, живѣеме на свѣта и согрѣшаваме на сѣкій часъ, трѣбѣ да припаднемъ на бога и да са молиме да ны прости, заради неговатѣ голѣма милость, и вынаги да гледаме на тыа сватыи наставници и учители наши, които сѣ живѣли на този свѣтъ чисто, да са трѣдиме и нїи да живѣеме чисто като тѣхъ, и като слѣшаме тѣхното ученіе, да живѣеме добродѣтелно и праведно: защото, който слѣша, или прочита свѣтото писаніе и не праки каквото го учи писаніето, той не е оправданъ предъ бога, нити угоденъ богѣ.

Такъкъзи живъ примѣръ на безкрайнѣтъ добродѣтель, вѣше свѣтый великій Атанасій, който може да взвѣди сѣкого къмъ богооужденіе. Той вѣше отъ славныхъ града, ко египетъ Александрія, роденъ отъ благочестивы родители, които живѣли богооуждно, и възпитали свѣтаго Атанасіа въ добро наказаніе и въ книжно ученіе. И когато са набчили книгъ неговите родители го завели при свѣтѣйшаго патріарха Александра, и го даровали на бога като Анна Самѣла, когото Александръ го постави діаконъ.

Въ това време Аріѣ вѣснѣваше съсъ скоатѣ ересь срещу христїанството, и клатеше сичките церкви съ неговото злоредно ученіе, за тѣй са събра въ Никей съборъ отъ триста и осемнайсы отцы, които проклаха Аріа исфрлиха го отъ церкватѣ христовѣ и быде осѣжденъ на заточеніе (сургонъ). Но той пакъ распространяваше скоатѣ ересь съ неговите си помощници. И понеже имаше много молебницы (рицеди) измолиха го отъ царь Константина, да го взрнї отъ заточеніето. Тога стана много тѣшко на христїанете, а най много на свѣтаго Атанасіа, който вѣше тога архидіаконъ, и гонѣше тогова вѣлка (арїа) съ мѣдрото си ученіе и го грозѣше злѣ.